

Redactioneel

door Heidi Timmerman

Het zijn toch voornamelijk de medewerkers ter plekke die een organisatie als Navajeevan dragen en ontwikkelen. In deze nieuwsbrief treft u een verhaal van één van hen aan. Vani is al zeven jaar met grote inzet betrokken bij Bala Vikasa Kendram (BVK), het project voor werkende kinderen van Navajeevan. Op de volgende pagina hebben we getracht Navajeevan in beeld te brengen of tenminste een indruk in foto's te geven van de vele facetten en gezichten van het project. Daarna treft u de column van Mark Bos, die dit keer over meer algemene ontwikkelingen in India gaat, en tenslotte een bericht van de penningmeester. Wij wensen u veel leesplezier!

Een medewerker vertelt

door Vani

Het leek ons leuk om ook eens een medewerker van Navajeevan aan het woord te laten. Wij vroegen Vani om haar verhaal te doen; om te vertellen wie zij is, hoe ze bij Navajeevan is komen te werken en wat ze daar doet. Ondanks haar erg drukke leven en terwijl ze met een virusinfectie in het ziekenhuis lag, wilde Vani graag vertellen over haar leven. Onderstaand stuk is eerst door Banu - secretaresse van Fr. Koshy - vanuit het Telugu naar het Engels vertaald. Wij hebben het weer naar het Nederlands vertaald.

Sinds 1993 woon ik alleen met mijn kinderen. Mijn man heeft ons verlaten, zonder ook maar enige verantwoordelijkheid te dragen. Op dat moment kwam ik in aanraking met de organisatie 'VIDYA', die zich inzet voor *empowerment* van vrouwen. Zij zorgden er destijds voor dat mijn zelfvertrouwen groeide. Ik besloot om deel te nemen aan de organisatie en me in te zetten voor de rechten van de vrouw. Terwijl ik dus geconfronteerd werd met de problemen in mijn eigen leven, hielp ik tegelijkertijd andere vrouwen en kinderen die in armoede leefden en het moeilijk hadden. Een van de scholen in de stad bood tot en met de tiende klas (red.: vergelijkbaar met de 3e/4e klas van het middelbaar onderwijs in Nederland) gratis onderwijs aan voor mijn kinderen.

Mijn hoofdtaak was vrouwen bewust te maken van hun rechten. Om dit te doen leidde ik onder andere workshops. Het belangrijkste doel van die workshops was vrouwenemancipatie en daarbij voornamelijk het bereiken van de vrouwen in de arme gebieden, om hen te helpen onafhankelijk beslissingen te nemen en vrijheid van leven op te bouwen. Terwijl ik me inzette voor die organisatie verkocht ik kleding aan burens en bereidde ik snacks die ik op scholen verkocht.

Door mijn actieve rol in de gemeenschap, bereikte ik op een gegeven moment dat ik deel kon gaan nemen aan de politiek. Dit doe ik nu nog steeds, als één van de leden van de plaatselijke politieke partij.

In het jaar 2000 kwam ik in aanraking met het werk van Father Koshy: het beschermen en redden van straat- en werkende kinderen. Ook mijn interesse in het beschermen van de kinderrechten en het begeleiden van ouders op dit vlak was groot. Daarom besloot ik bij

Vani (links) en Nagalakshmi (destijds ook werkzaam bij BVK)

Navajeevan te gaan werken. Mijn hoofdtaak was het helpen en het bevrijden van kinderarbeiders en het beschermen van hun rechten.

Om de participatie van kinderen te bevorderen, hebben we in inmiddels 10 dorpen Bala Sanghaas (red: kinderclubs) opgericht. Bala Vikasa Kendram die deze kinderclubs steunt, is in 1997 gestart met 5 medewerkers en is uitgegroeid tot een organisatie met 60 personeelsleden. Wat ik wil zeggen is dat Navajeevan is uitgegroeid tot één van de grootste en beste organisaties in de samenleving!

Aan het einde van dit verhaal zal ik jullie nog iets over mijn gezin vertellen. Mijn oudste dochter, Madhavi, is bezig met haar laatste jaar rechten aan de universiteit van New Delhi. Mijn zoon Rajeev heeft zijn Bachelor aan de universiteit behaald en werkt momenteel in een telefoondienstencentrum. Mijn jongste dochter Sandhya is zojuist toegelaten tot de Masteropleiding informatica in Vijayawada.

En tenslotte ikzelf: ik zorg voor mijn gezin, terwijl er een familieruzie speelt voor de rechter en ik wat gezondheidsproblemen heb af en toe. Ondanks dit alles doe ik mijn best om ook de samenleving een helpende hand te bieden/van dienst te zijn.

Bedankt voor deze kans om mijn leven met jullie te delen.

Liefs, Vani.

Navajeevan in beeld
door Heidi Timmerman

Bagunawa?

door Mark Bos

Nieuw India?

Ik ben net terug van zes weken India. Deze keer mocht ik meedoen aan een zomerschool over mensenrechten en ontwikkelingssamenwerking, georganiseerd door mijn universiteit in Utrecht. De zomerschool was in Bangalore, ook wel het tweede Silicon Valley genoemd.

Iedere keer als ik in India kom (dit was al weer de derde keer), dan verbaas ik me over de hoeveelheid veranderingen. Steeds meer mensen lopen met een mobiele telefoon, de McDonalds-filialen vliegen als geprefabriceerde paddestoelen uit de grond, en het verkeer wordt maar drukker en drukker. In Bangalore was ik helemaal overdonderd door de verschillen met wat ik gewend was van mijn ervaringen in Vijayawada. Alles wat je maar kan verzinnen is verkrijgbaar in deze stad (ik vond zelfs een winkel met stokbrood en Franse kazen), en qua technologische ontwikkelingen lopen veel bedrijven al lang niet meer achter op 'het westen'. Bill Gates kondigde een paar weken gelden aan een Microsoft Universiteit te openen in Bangalore omdat de studenten er van zo'n hoog niveau zijn. Deze stad was daarom een schitterend decor voor gesprekken over ontwikkeling en mensenrechten. Want het is duidelijk dat India economisch als een speer gaat, met een jaarlijkse groei van zo'n 8 %. De levensstandaard gaat er voor velen op vooruit, en veel algemene voorzieningen zoals ziekenhuizen worden steeds beter.

Als je echter goed om je heen kijkt zie je nog steeds de schrijnende verschillen. De bedelaars bij het stoplicht zijn nog even arm, zo niet armer dan 6 jaar geleden. En ook al is er geld om een mooi pretpark te bouwen in Bangalore, dan gaat dat ten koste van de boeren die het land eerst beheerden. Zij worden met een oprotpremie zoet gehouden, maar

door een gebrek aan andere vaardigheden eindigen ze armer dan ze ooit waren. Maar het grootste probleem blijft het kaste-systeem. Ook al is het officieel verboden, het grootste deel van de bevolking handelt nog volledig volgens de strikte indeling van dit onrechtvaardige systeem. Dhalits (kaste-lozen) worden nog steeds met de nek aangekeken en belanden op straat. En de rijke Brahmanen geloven dat dat zo hoort.

Op deze manier bezien zijn de economische ontwikkelingen zo dubbelzinnig als het maar zijn kan. Want wie profiteert er van? Daarom zijn organisaties die voor de rechten van Dhalits en de kansarmen (zoals de straatkinderen) opkomen nog altijd vreselijk belangrijk. Ik was heel blij om tijdens mijn zomerschool zoveel krachtige Indiërs te ontmoeten, die geloven dat er een India mogelijk is waar meer mensen profiteren van de veranderingen. En dat is in de eerste plaats een India zonder kaste-systeem.

Financieel

door Eric Bontenbal

Het is inmiddels herfst. 2006 ligt alweer enige tijd achter ons maar ik ben u nog een verslag verschuldigd van de inkomsten en uitgaven van het vorige jaar.

In 2006 is er in totaal € 8.871,25 aan giften op de rekening binnengekomen. € 7247,25 daarvan komt van de vaste groep donateurs die met regelmaat een bedrag schenken. Het benefietconcert dat Mark Bos in december 2005 organiseerde heeft € 850,00 opgebracht, € 250,00 is opgehaald bij een buurtfeest in IJsselstein en € 524,00 is het resultaat van de collecte bij het afscheid van de heer Seure bij de politie.

Inkomsten 2006

Giften	€ 8.871,25
Rente	€ 422,65
	€ 9.293,90

Uitgaven 2006

Bankkosten	€ 130,14
Kamer van Koophandel	€ 27,20
Website	€ 94,01
	€ 251,35

Resultaat

	€ 9.293,90
	€ 251,35
	€ 9.042,55

Colofon:

Uitgave van **STICHTING VRIENDEN VAN NAVAJEEVAN**
Coxlaan 40
1695 HH Blokker
Telefoon: 0229 243173 / 06 42425998
E-mail: info@vrienden-van-navajeevan.nl
www.vrienden-van-navajeevan.nl

Postbank nr. 9155840
Kvk Utrecht: 30187278

Vormgeving en druk:
Eric Bontenbal en Heidi Timmerman